

nansminister nu gøre gældende, at han har fremsat en Vinstempelskat, der ikke blot omfatter indenlandsk Fabrikation, men den hele Import, og som har fremkaldt de Konsekvenser, jeg ikke nærmere her skal komme ind paa. Det ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds (Brandes) behøver altsaa ikke at henvise til, at Toldkommissionens Forhandlinger have fundet Sted paa et Tidspunkt, hvor Forholdene vare saa væsentligt forskellige fra de nuværende, for at forklare, at den kunde fremsætte et saadant Forslag, eftersom hverken Toldkommissionens Flertal eller Mindretal har fremsat et saadant og heller ikke anbefalet det.

Naar nu den højtærede Finansminister kategorisk forsikrer, at det ikke er Regeringens Hensigt i handelspolitisk Henseende at favorisere nogen enkelt Stat, saa tror jeg det, og jeg har heller ikke udtalt mig i modsat Retning. Jeg ønsker det endogsaa understreget, det kan ikke siges for ofte. Men saa maa der heller ikke foretages noget, som kan paadrage os *Mistanke* om, at vi ikke ere besjælede af dette Ønske, og i den Henseende er det, jeg synes, at det ikke kunde være formaalstjenligt, at den højtærede Minister uden Forhandling med Frankrig foreslaar en for vore franske Venner særlig uvelkommen Lov og derefter, medens Toldloven endnu er under Forhandling paa Rigsdagen, forhandler med Tyskland om en Toldlovgivning, som — det er ogsaa i Dag blevet udtalt — endogsaa skulde søges afpasset efter Tysklands Ønsker. Ministeren erklærede, at Ønsket om Forhandling om en Traktat er udgaaet fra Tyskland efter en fra os givne Foranledning i en Henvendelse til Tyskland. Vel, men hvorfor svarede vi saa ikke Tyskland, at vi først kunde forhandle med det, naar Toldloven var gjort færdig og vedtagen paa Rigsdagen? Ved den fulgte Fremgangsmaade er det netop, at man har fremkaldt den Tanke, at det var Meningen at forhandle om den danske Toldlov med den tyske Regering, men ikke med den franske. Nu siger den højtærede Minister, at disse Forhandlinger ere standsede, indtil Rigsdagen har vedtaget Toldloven, og det er en udmærket god Grund. Kun skulde den højtærede Minister have anført den Grund, da Tyskland anmodede om eller henstillede at aabne Toldforhandlinger med det. Men det gjorde den højtærede Minister altsaa ikke. Nu har han gjort det bag efter. Det er ligesaa med Vinskatten, at naar først Ulykken er sket, kaster man Brønden til, og det er netop det, jeg i alt

Fald har villet advare imod, at vi gjorde en anden Gang. — Den højtærede Minister udtalte, at Tyskland havde stillet i Udsigt, at man eventuelt vilde stryge vor Mestbegunstigelsesret. Jeg ved ikke, paa hvilket Grundlag man vilde gøre det. Naar man har en Traktat med nogen, skulde man dog vel nærmest antage, at den først maa opsiges, inden den kan bortfalde. Imidlertid skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, som den højtærede Minister vel efter Omstændighederne maa være væsentlig bedre inde i end jeg. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Tysklands Import til Danmark er dobbelt saa stor som vor Import til Tyskland, og i det Øjeblik Tyskland vilde eller kunde borttage vor Mestbegunstigelsesret, vilde det selv ophøre at være en privilegeret Stat med Hensyn til vor Toldlov og være underkastet en Toldlov, der er 50 pCt. højere end den, andre Stater, som vi have sluttet Traktat med, nyde godt af. Jeg kan derfor ikke se, at der kan være nogen Fare for Traktatens Bortfalden, saa meget mindre som Tysklands Import til Danmark drejer sig om *Industrivarer*, og man er jo fra tysk Side overordentlig ivrig og interesseret for sin industrielle Udvikling — jeg vil i den Retning anbefale Tysklands Principper til den højtærede danske Finansministers Efterligning.

Kr. Jensen: Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) fremkom i Gaar med nogle Bemærkninger om Bevillingen til Sæby Havn, som foranledige mig til at tage Ordet. Han udtalte, at Frederikshavn ligger saa nær ved Sæby, at en Havn ved Sæby ikke kunde have nogen særlig Betydning for Fiskeriet i sin Almindelighed. Sæby ligger jo heller ikke mere end 2 Mil fra Frederikshavn, og det ærede Medlem kan maaske have nogen Ret i, at en Havn ved Sæby ikke vil have nogen større Betydning for Fiskeriet i sin Almindelighed, men det vil dog faa nogen Betydning for Fiskeriet i sin Almindelighed, idet dog nogle fremmede Fiskere ville tage derind. Men særlig Betydning vil Havnen naturligvis have for Sæbyfiskerne. Det kan ikke hjælpe at henvise dem til Frederikshavn, de fiske ikke i Skagerak, men mellem Læsø og Anholt og for en Del ogsaa ved nordre Røn, og begge disse Fiskepladser ligge i en Linie Syd for Sæby. Det har derfor stor Betydning for dem at kunne komme ind i deres egen Havn. Hvis Sæbyfiskerne skulle benytte Frederikshavn, vil det være det samme som at sige til